

[Aksel Larsen.]

Hvad Vesttysklands afrustning angår, synes det ærede medlem hr. Alsing Andersen fuldstændig at have glemt, at der er noget, der hedder „Dienststelle Blank“, og at det vesttyske såkaldte grænsepoliti er meget svært bevæbnet og også råder over tanks. Men det ærede medlem vil alligevel ikke påstå, at Vesttyskland er oprustet i dag. Det vil jeg heller ikke, men det er en kendsgerning, at man har meget konkrete planer om Vesttysklands oprustning, og at man fra Amerikas Forenede Staters regerings side har erklæret, at hvis der ikke snart opnås enighed om Europahæren med de foreløbige 12 tyske divisioner, agter man på anden vis at sørge for, at Vesttyskland bliver oprustet.

Udenrigsministeren spørger mig, om Sovjetunionen vil medvirke til på demokratiske, frie valgs grund at skabe et forenet Tyskland. Jeg synes ærlig talt, at udenrigsministeren skulle stille sit spørgsmål til Sovjetunionen, det var mere rimeligt, men jeg kan samtidig sige, at hvis ikke udenrigsministeren også opfatter dette som en straf, så kunne han jo — det er dog vist hans pligt som udenrigsminister — studere de forslag, Molotov har fremsat i Berlin, og de taler, Molotov har holdt på konferencen i Berlin, i det omfang udenrigsministeren kan komme til det. Der vil han sikkert få alt ønskeligt forklaret, og det er aldeles meningsløst at spørge mig om dette. Jeg er ganske vist personlig overbevist om, at Sovjetunionen absolut vil medvirke til demokratiske, frie valg i hele Tyskland, men det, det stadigvæk drejer sig om, er dette: Hvad skal der blive af dette Tyskland — med eller uden valg, før eller efter valg? Skal dette Tyskland have lov til at opruste og igen blive en stærk militærmagt? Vestmagterne har erklæret, at sådan vil de have det, men Sovjetunionen har erklæret, at det vil man ikke gå med til. På dette grundlag er man foreløbig gået i stå. Jeg er absolut ikke i tvivl om, hvilket standpunkt der er det rigtigste, og hvilket standpunkt Danmark burde understøtte.

Udenrigsministeren (H. C. Hansen): Jeg vil blot sige til det ærede medlem hr. Aksel Larsen, at jeg kan ikke erindre at have spurgt ham om, hvad Sovjetunionen ville. Har jeg stillet mit spørgsmål på en måde,

så det kunne opfattes derhen, har det ikke været tilsigtet.

Jeg ved godt, at hvis jeg vil spørge Sovjetunionen om noget, skal jeg gå andre steder hen — selvom det ærede medlem, som han selv siger, har en klar fornemmelse af, hvad der kan tænkes at være hensigten. Men det er ikke sagen. Det, der er sagen, er de frie valg, og det, der er hovedpunktet i hele historien, er: Skal Tyskland være en enhed? Vil man medvirke til, at det kan opnås? Og kan det opnås på noget som helst andet grundlag end absolut frie, demokratiske valg? Det tilbud foreligger desværre ikke, og det er det kedelige ved det, for hvis det tilbud forelå, kunne det tyske folk forhandle og fremføre sine synspunkter overfor den øvrige verden, og der kunne sandsynligvis opnås klaring på andre vigtige punkter. Men det frie valg er forudsætningen. Og det betyder, at Sovjetunionen rykker sine styrker tilbage fra de nordtyske og østtyske baser, og det synes jeg ville være en uhyre fordel for hele det skandinaviske område.

(Kort bemærkning).

Viggo Starcke: Med stor adræthed smuttede det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) ud ad en bagdør, idet han erklærede, at jeg sænkede debatten til et niveau, som fritog ham for at svare. Jeg anførte, hvad det ærede medlem hr. Aksel Larsen havde udtalt, og sammenlignede med det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre)s tale. Men jeg vil gerne spørge det ærede medlem igen: Hvilken forskel er der på hans og det ærede medlem hr. Aksel Larsens stillingtagen til den vestlige verdens forsvar og oprustning, til en eventuel stationering eller placering af fremmede styrker i den vestlige verdens område, med hensyn til Vesttysklands fremtidige medinddragelse i Atlantpagten eller i Europas forsvar, med hensyn til magtbalancen? Er der nogen forskel? Og hvis der ikke er nogen forskel, så er der en lighed — selvom det måske er udfra andre motiver. Men hvis det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) ikke kan påvise, at der er forskelle i hans og det ærede medlem hr. Aksel Larsens virkelige politiske standpunkter, så er hans nej til at svare jo kun et skinhelligt fif.